

Gencso Hrisztozoŧ

Két vers

Éjek és napok óta,
napok és éjek óta lobog tüzem.
A hűség érik szívemen
és szikrázik bennem a fájdalom.
A szerelemben
kristályosodom.

* * *

Folyam légy,
mely a nagy hegyek felől
éltető vízzel
zúdul a mezőkre...
Vagy fény talán?
Ahogy égi és földi
sugárból vagyok én...
A késő nyárban
folyamok vize zúdul,
a habokon
delel a fény.

Szepesi Attila fordítása

Koratavaszi áradás

Néztem a koratavaszi áradást,
a tavaszeli tócsáit a réten,
a Tisza árterében.
Közből
a meredező füveket, akácost –
meg egy magányos, régi ágast.
Sugároztak a széledő vizek
a görbe gólyaorr:
a kútágas alatt,
mely tán aranyló őszre,
meg hosszas hóesésre,
harsány reggelre gondol,
meg szomjas aratásra,
és nyöszördül egy síróst,
egy nevetőst, hatalmast!

Gergely Ágnes fordítása

Létem

Vagyok én
lombozott ág,
fészkekre várok.
Vagyok
patak:

futok hömpölygő mélységekhez.
Hófolt vagyok most
a föld ziháló mellén.
És forrás,
hűvös forrás,
szomjúságoltó,
s az út a szomjasaktól hozzám,
az út is én legyek, én!

Kiss Benedek fordítása

Lángoló egek

Villámokban égnek az egek!
Villámok égetik szívemet!
Szívemben a föld!
Szoptatója
gyerekeknek
madárnak
és serkentő füveknek!
Nyugatlan
és türelmes órák
szövetneke!
Fájnak nekem
szigeteid,
melyek Janisz Ritszoszt
bilincselik magukba.
Fájnak a halmok,
hol egymáson hevernek
meggyilkolt fiaid!
Szívemben a föld!
Gyerekek aggatják reád
a pántlikákat és léggömböket,
virágfüzérek aranyát.
Őrizd meg őket
Föld, örök anyánk!

Veress Miklós fordítása